

83 Disp. III. Part. I. de mat: respe&tu cōpositi &c. 84

non sit quid, ergo non est quidditas, & 2. de anima ait, animam esse quod quid erat esse corporis.

R. 3. Responde res Mathematicas habere materiam non quidem sensibilem, sed intelligibilem, quod sufficit. Ad confirmationem dic Aristotlem loqui de particulari materia. Item materia non est quid completum: Item materia particularis nullo modo est quid, bene tamen materia communis: Item anima est quod quid erat esse principitaliter, unde & solet dici per appropriationem quidditas: non tamen sola forma est rotunda quidditas: ex qua solutione solvantur omnes rationes, quas pro se adduxit Achillinus loco in initio partitionis citato, vult enim materiam tantum esse de quidditate impropria, sed eius rationes concludunt solum non esse de eius quidditate magis principitaliter.

O. 4. Obiicitur denique communiter: Vermis genitus ex speciebus sacra Eucharistia corruptus, non habet materiam, cum in sacra Eucharistia non remanerit materia panis, & tamen ille vermis habebit totam suam quidditatem.

R. 4. Respondent in ipsa generatione vermis, subiecti à Deo materiam, ex qua simul cum forma vermis producatur vermis, & tunc erit nolum miraculum.

Sed ex ultimo melius respondere D. Thomam, scilicet in ipsa consecratione miraculose dari quantitatibus dimensionibus panis, & vini, quod sit primum subiectum subsequentium formarum, & per consequens quod illa quantitas ministerialiter faciat, quod faceret materia præsens, & per consequens erit subiectum generationis vermis.

Quia autem superius in superioribus insinuimus formam esse partem quidditatis magis principalem, & nobiliorem, id est hic est locus videndi, in forma non modò sit principalior, & nobilior materia, sed an etiam sit nobilior composito?

R. 5. *Determinatio secunda.* Quamvis forma sit simpliciter nobilior materia, non est tamen nobilior composito. Prima pars manifesta est; nam forma dat esse rei, & ipsam principitaliter quiddificat: quod autem materia sit alterna, hoc tantum indicat perfectionem secundum quid respectu forma.

Quod tamen forma non sit nobilior composito, probatur contra Aquarium disp. 4. disputantem, & defendantem formam non modò esse nobiliorem materiam, sed etiam rotu composito, animus autem est ad hominem agere, & ostendere eius rationes non concludere, & solutiones ab ipso, datas argumentis facili pro contraria opinione esse insufficientes.

R. 6. Ratio itaque prima, quā probatur, quod forma non sit nobilior composito est hac. Totum est perfectius non toto, sed compositum est totum, forma vero non est totum, ergo compositum est perfectius formā: maior est Arist. primo de calis: minor pater, nam compositum Physicū est aliquod totum resultans ex materia, & forma

Respondet Aquarius, quod licet totum sit perfectius non toto, & forma sit pars ipsius compositi, tamen compositum ipsum, totalitatem, & perfectionem omnem, quam habet, suscipiat à forma ipsa; deinde ait, quod forma ipsa sit quoddam totum contentiu-

Hæc tamen solutio unum falso supponit, & in altero falso est, supponit quidem falso, in eo quod supponat materiam nihil omnino habere actualitatis, proindeque nihil perfectionis, cuius tamen contrarium docuimus de actu entitatis materia: falso ergo est totum perfectio nem compotiti dari à forma, falso quoque est responsio dicens, formam esse quoddam totum contentiu, imò potius oppositum verum est, nam quandoquid, vt visum est supra, formæ materialia sunt seminaliter in materia, ipsa materia potius debet dici quoddam totum contentiu respectu formæ, quam forma respectu materiae.

Secunda probatur ex Aristotle primo Top. Secunda, quod plures includit perfectiones, est perfectius eo, quod pauciores includit: sed compositum plures includit perfectiones, quam forma ipsa, nam continet perfectionem suipius, deinde perfectionem materiae, & formæ.

Respondebat Aquarius, quod forma continet omnem perfectionem compositi, & perfectionem materiae, si quam habet materia, est enim ipsa forma totum continens: deinde materia ex ipsa semper sunt excellentiora, & nobiliora meritis ipsius compositi. Solutio tamen hæc supponit materiam nihil omnino habere actualitatis, id est, nihil perfectionis, quod tamen est falso, falso quoq; est merita formæ esse maiora meritis compositi, quin immo actiones sunt compositorum individuorum, & suppositorum.

Tertia ratio finis est nobilior his, que sunt *tertia*, ad finem ex 2. Physicū sed compositum est finis materiae, & formæ, ergo illi est nobilior; minor est Auerrois 2. de anima dicentis, quod anima & corpus non sint nisi propter animatum.

Respondet Aquarius formam esse finem compositi, & non est conuerso.

Verum etiam hoc falso est, nam ille est finis verus, qui intenditur ab agente, sed est ipsum compositum, quod intenditur ab agente; nec enim agens intendit generare formam, aut materiam, sed ipsum compositum.

Quarta continens est præstantius contento *Quarta*, ex quarto Physicū, sed compositum est continens, forma vero contenta, ergo &c.

Respondebat Aquarius continentiam causæ esse nobiliorem, non vero continentiam effectus: at continentia forma respectu compositi est continentia causa, continentia vero compositi respectu formæ, est continentia effectus, & per consequens ignobilior.

Hæc solutio procedit ex mala intelligentia illius axiomatis, *causa est nobilior suo effectu*, est enim tantummodo verum de causa dante totam entitatem effectui, qualis est causa efficiens; at causa formalis non dat totam entitatem composito; sed materia dat partem unam entitatis, & forma alteram.

Quinta. Quandoquidem à nobis stabilitum est materiam esse principium primum rerum naturalium intelligi nequit, quomodo non det aliquid perfectionis ipsi composito, imò cum sustenteret formam, & sit alterna, non deneganda videtur ipsi aliqua perfectione, que coniuncta perfectioni forma magis perfectum efficiat compositum, quam si spectaret in composito sola forma præstantia: imò miror Aquarium

disp.